

Marán Šuráb

Modlime sa za svojich nepriateľov

Každý kňaz odslúži počas života niekoľko tisíc svätých omší. Omše sú obetované na rôzne úmysly: za nebohých, za zdravie, za novomanželov, za šťastný pôrod. Stáva sa ale veľmi zriedka, aby niekto prišiel a povedal kňazovi: mám nepriateľa, odslúžte za neho sv. omšu. Dokonca niektorí starší kňazi hovoria, že prišli za nimi aj takí veriaci, ktorí žiadali sv. omšu na úmysel, aby Boh potrestal ich nepriateľa.

Mali by sme do svojich náboženských prejavov zakomponovať úmysel, ktorý kresťania počúvajú už 20 storočí: „Milujte aj svojich nepriateľov a modlite sa za tých, čo vás prenasledujú, aby ste boli synmi svojho nebeského Otca, lebo on dáva slnku vychádzať nad zlých i dobrých a posielá dážď na spravodlivých i nespravodlivých.“

Prečo sa máme modliť za nepriateľov?

1. Máme byť synmi a dcérami nebeského Otca. Vieme, že každý z nás niečo zdedil po svojom pozemskom otcovi. Môžu to byť modré oči, alebo čierne vlasy, alebo vysoká postava, alebo znamienko na tele, alebo povaha. Otcovia sa aj často chvália, ako sa deti na nich podobajú. Ak máme byť deťmi nebeského Otca, mali by sme tiež po ňom niečo zdediť. On chce, aby sme predovšetkým zdedili lásku k nepriateľom. Ak sme to zdedili, môže sa s nami chváliť, že sa na neho podobáme. Ak nie, žijeme v klamstve. Hovoríme si, že sme Božie deti, ale na Boha sa nepodobáme. A ak sa teda nemodlíme za nepriateľov, o Božom otcovstve radšej nerozprávajme.

2. Hovoríme si honosne „bratia, sestry v Kristovi“. Aj v prirodzenom živote sa súrodenci na seba podobajú. Môžu mať dosť odlišného, ale aj veľa spoločného. Keď už nič iné, aspoň vonkajšie znaky. Ak má byť našim bratom Kristus, tak isto by sme sa mali na neho v niečom podobáť. K nemu napríklad prišiel Judáš a Kristus sa nechal od neho pobožkať. Neodvrátil tvár od toho, ktorý ho zradil. A na kríži sa modlil za nepriateľov a prosil svojho Otca, aby im odpustil. Ak sa v tomto nepodobáme na Ježiša, tak sme veľmi ďaleko od príbuzenstva s ním. Sme skupina ľudí, ktorá sa neprávom zmocnila pomenovania:

„brat v Kristovi a sestra v Kristovi“. A nikto na nás nikdy nepovie, že máme niečo z Krista.

3. Prečo sa máme ešte modliť za nepriateľov? O našich nepriateľoch povieme tisíce zlých slov. Povieme ich iným ľuďom, hovoríme ich aj Bohu. Keby sme len polovicu z tých slov premenili na modlitby za našich nepriateľov, zažili by sme dva efekty:

a) Naše srdce by sa naplnilo láskou a rozumnosťou a my by sme začali spoznávať, že vlastne ani nemáme nijakých nepriateľov. V modlitbe by sme ináč chápali veľa vecí.

b) Našimi modlitbami a sv. omšami by sme našim nepriateľom vyprosili také milosti od Boha, ktoré im on chce dať na základe našich modlitieb. Spoznali by sme, že našou zásluhou sa nepriateľ stáva lepším človekom.

Keď sa za nepriateľov nebudeme modliť a nepremeníme naše nadávky a zlorečenia na modlitby, tak tieto dva efekty nezažijeme. Naše srdce ostane stále plné nenávisti a hlúposti a naši nepriatelia sa ešte viac utvrdia v svojom nepriateľstve.

Počas francúzskej revolúcie roku 1848 bol ranený generál Damesme. Rehoľnej sestry, ktorá sa o neho starala, povedal: „Sestrička, tu je päť frankov. Obetujte ich na dve sv. omše. Jednu za toho, ktorý ma zabil a druhú za mňa.“ To boli jeho posledné slová. (Klimaszewski, s. 148).

Denne sa viackrát modlíme Otče náš. Boha nazývame Otcom a prosíme ho, aby nám odpustil, ako aj my odpúšťame svojim vinníkom. Porozmýšľajme niekedy nad slovami tejto krásnej modlitby. Dovoľme jej, aby sa nás zmocnila. Aby nás urobila naozaj synmi a dcérami nebeského Otca. Aby nás urobila bratmi a sestrami Krista. Aby nás naplnila láskou a múdrosťou.

Kňazi budú slúžiť aj naďalej sv. omše na rozličné úmysly veriacich. My budeme tak isto žiadať kňazov o sv. omše na naše úmysly. Možno zatúžime obetovať sv. omšu za našich nepriateľov. Ak by sme sa to nebudaj hanbili kňazovi povedať, stačí keď povieme, že chceme omšu na náš úmysel. Ježišova obeta na oltári určite pomôže nám aj našim nepriateľom.

Podte a pohľadte na dielo božie.

Vykonal veci predivné pred synmi ľudskými premenil more v suchú zem a suchou nohou prešiel cez rieku, Nuž radujme sa z Neho! On svojou silou vládne naveky a Jeho oči ľudstvo prezerajú, či nepovstane z neho odbojník.

Ďakujte nášmu Bohu, národy, hlas vašej chvály nech sa rozhlaholí!

On našej duši život dal a pevnosť našim nohám.

Ach, Bože, ohňom si nás vyskúšal, pretopil,

ako pretápa sa striebro; do osídla nás doviedol a ťažké bremeno nám vložil na bedrá.

Po našich hlavách dal si jazdiť cudzím, ohňom i vodou prešli sme, - a predsa si nás, Pane, vyslobodil.

Do Tvojho domu vstúpim s obeťou, všetky sľuby Ti vyplním, čo vyslovili moje ústa, keď som sa v súžení trápil. Obetujem Ti obeť zápalnú, junce i kozlaťa Ti obetujem.

Druhá kniha žalmov. "Prebásnil Milan Rúfus

Firma, ktorá presťahovala svoje sídlo do výškovej budovy, sa ocitla pred problémom. K dispozícii boli len dva výťahy, a tak zamestnanci pri príchode a odchode museli neraz čakať. Z organizačných dôvodov nebolo možné posunúť pracovný čas jednotlivých oddelení, aby sa zabránilo zápcham. Ustavičné sťažnosti prinútili vedenie firmy hľadať riešenie. Niektorí navrhli zrýchliť existujúce výťahy. Iný tvrdil, že ich treba nahradiť novým modelom. Ďalší predložil projekt na zvýšenie počtu výťahov. To všetko však vyžadovalo investície, ktoré si firma nemohla dovoliť.

Keď manažment uviazol na mŕtvom bode, prihlásil sa muž, ktorý v budove upratoval, že problém vyrieši s minimálnymi nákladmi. Nasledujúce ráno našli zamestnanci pri výťahoch namontované veľké zrkadlá. Ľudia, čo sa tam stretli, zrazu nenadávali. Pozerali do zrkadla, upravovali sa alebo nenápadne hodnotili vzhľad svojich kolegov. Na prekvapenie manažmentu sa sťažnosti už neopakovali. Problémom nebol čas, ale netrepezlivosť ľudí. Upratovač sa dokázal pozrieť na to správnym pohľadom.

Božie slovo tejto nedele začína i končí náročnými výzvami: „Budte svätí, lebo ja, Pán, váš Boh, som svätý!“ čítame v Knihe Levitikus. „Budte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec!“ zdôrazňuje Ježiš v evanjeliu. To nie sú ľahké požiadavky, povieme si. Dokonalosť. Svätosť... Najmä ak do toho treba započítať nastavenie druhého líca, neodporovanie zlému, lásku k nepriateľom a mnoho ďalších vecí. Náročné a veľmi, veľmi drahé. Naozaj?

Svätosť a dokonalosť, o ktorých hovorí Písmo, často vnímame ako ideály, ku ktorým sa treba namáhavo prepracovať. Ich cena je vysoká. Azda privysoká pre človeka, ktorý musí denne zápasíť o prežitie. List *Korintánom* však ponúka zaujímavý pohľad na existenčné obavy, ktoré vnímame často naliehavejšie ako snahu o svätosť: „Všetko je vaše: svet, život i smrť, prítomnosť aj budúcnosť. Ale vy ste Kristovi a Kristus Boží!“

Taká jednoduchá vec, ktorá zároveň rieši materiálne starosti: patriť Kristovi. Nie sebe, tomuto svetu, ľuďom, či veciam. Ale Kristovi. Ak mu človek patrí, zrazu zbadá, že mu nič nechýba. A byť jeho, zároveň znamená byť svätý! Lenže... To nebude ľahké, stať sa Kristovým, čiže Božím, však? A to je to najlepšie! My mu totiž vlastne dávno patríme: „Neviete, že ste Boží chrám a že vo vás prebýva Boží Duch?“ píše svätý Pavol. Každý z nás je od krstu Božím domovom, chrámom svätého Boha. To, čo nám, kresťanom, naozaj treba je pozrieť sa do zrkadla a uvedomiť si, kto sme, čo sme a najmä, komu patríme.

Pohľad do zrkadla je podľa psychológov účinná terapia. Kritický pohľad na seba je ako sputovanie svedomia.

MARTIN KRAMARA

Biblia pre všetkých: Súťaž v poznávaní Svätého Písma pre trojčlenné družstvá z farnosti.

Vek účastníkov aj zloženie družstiev je ľubovoľné.

Podrobnejšie informácie sú na letáku v predsieni kostola.

Starostlivosť o hroby: Milí farníci, je chvályhodné, že sa s pozornosťou staráte o hroby svojich príbuzných.

Naša obec sa podujala zlepšiť kvalitu Domu nádeje (po starom Dom smútku).

K ochotnej práci sú potrebné aj prostriedky.

Chceme Vás poprosiť o zaplatenie prenájmu hrobového miesta. Prosím, informujte aj svojich blízkych. Zaiste nám všetkým záleží na tom, aby náš cintorín bol dôstojným miestom.

V čase reformácie nastal veľký spor, či nás spasia dobré skutky alebo viera. My katolíci akoby sme sa báli luteránskej tézy, že sme spasení vierou, a začali sme zdôrazňovať dobré skutky. Poriadok musel do toho vniesť Tridentský koncil, ktorý povedal, že spásu nedosiahneme vďaka našim dobrým skutkom, ale nespasíme sa bez nich. Najdôležitejšie je, že Boh robí prvý krok a vo svojej láske miluje každého jedného z nás. Veľký svätec sv. Bernard hovorí: „Všetko to, čo mi chýba,“ - a tým myslí Božiu milosť a svätosť - „to všetko si uzurpujem z Kristovho boku, lebo viem, že som Bohom milovaný.“ Mohli by sme použiť obraz malého dieťaťa. Dieťa prichádza na tento svet bez svojho pričinenia. Narodí sa vďaka láske otca a mamy. Keď sa však už raz narodí, musí naštartovať svoje pľúca, srdce a ostatné orgány - musí fyzicky samostatne žiť. Podobne je to aj v našom duchovnom živote. Pre to, aby sme boli vykúpení, sme nič neurobili. Boh nás zrodil vo svojej nekonečnej láske, a keď ju cítime, musíme žiť dobrý a čnostný život, to znamená - aj zachovávať prikázania.

Ivan Šulík „Láskavo a milosrdne“

Pod'akovanie: Ďakujem za Vašu štedrosť pri farskej zbierke. Vyzbierali sme 180 eur.

Sväté omše v 7. týždni cezročného obdobia (A)

24.II. pondelok

17:00 *Nebude*

25.II. utorok

17:00 *Nebude*

26.II. streda

17:00 *Za Ľ Františka a Annu Hukových*

27.II. štvrtok

17:00 *na úmysel*

28.II. piatok

17:00 *Za Božie požehnanie a posilu vo viere*

1.III. sobota

08:00 *Za Ľ Štefana Mrvu (1. výročie smrti)*

Upratovanie kostola č.d. 52 - 75

2.III. Ôsma nedeľa v cezročnom období (A)

08:00 *Za Ľ rod. Kuricovú a Horákovú*

Lektori: Jelínková L., Hrdlovičová E.

10:00 *Za farníkov*

Lektori: Kosnáčová T., Bublavý M.

14:00 *Posvätný ruženec, litánie*

Liturgický kalendár

24.II. pondelok	sv. Modest, biskup
25.II. utorok	sv. Valburga, opátka
26.II. streda	sv. Alexander, biskup
27.II. štvrtok	Sv. Gabriel od Bolestnej Matky, akolyta
28.II. piatok	Sv. Roman, opát a kňaz
1.III. sobota	sv. Albín, biskup

so svätým Jánom Zlatoústym

Tajomstvo trvalej lásky

Svätý Ján vedel, čo je podstatou šťastného domova: stručne povedané, obeta. Manželia by nikdy nezakúsili šťastie, keby používali nátlak, sebestvo a panovanie. Najlepší spôsob panovania je služba. V domácnosti, ktorá sa drží pokope hrozbami a strachom, nie je láska a radosť. Dobre usporiadaný domov je obrazom Kristovho mystického manželstva s Cirkvou; jeho charakteristickými znakmi sú trvalá „ohľadupnosť, láskavosť a vľúdnosť“.

Svätý Pavol povedal: „Muži, milujte manželky, ako aj Kristus miluje Cirkev“ (Ef5, 25).

Chcete, aby vás manželka poslúchala tak, ako Cirkev poslúcha Krista? Potom sa o ňu starajte rovnako, ako sa Kristus stará o Cirkev. Neodmietajte utrpenie, aj keby ste mali za ňu dať svoj život a nechať sa rozrezať na desaťtisíc kúskov. Aj keby ste to urobili, ešte stále ste neurobili to, čo urobil Kristus. Robíte to totiž pre niekoho, s kým ste už spojení, ale on to urobil pre niekoho, kto sa mu obrátil chrbtom a nenávidel ho.

Nevyhrážal sa jej násilím alebo strachom. Nie, neúnavne sa o ňu staral, hoci ona sa mu obrátila chrbtom - nenávidela ho, odmietla ho a znevažovala ho. Rovnako by ste sa mali správať voči svojej manželke. Aj keby ste za to dostali nenávisť, odmietnutie a zneváženie, budete mať úspech svojou ohľadupnosťou, láskavosťou a vľúdnosťou. Partner vášho života, rodič vašich detí, základ vašej radosti by nikdy nemal byť spútaný strachom a hrozbami, ale láskou a dobrou náladou. Aké by to bolo manželstvo, keby sa manželka bála manžela? A aké potešenie by mal manžel, keby býval so svojou manželkou ako s otrokyňou, a nie ako so slobodnou ženou?

Aj keby ste mali trpieť pre svoju manželku, nezazlievajte jej to; ani Kristus to neurobil.

„Kristus miluje Cirkev a seba samého vydal za ňu, aby ju posvätil očistným kúpeľom vody“ (Ef5, 25 - 26).

Bola teda nečistá! Mala škvrny, bola taká škaredá, bola teda nehodná! Nech už máte akúkoľvek manželku, nikdy nebudete mať takú manželku ako Cirkev, ktorú si vzal Kristus. Ani nebude taká odcudzená od vás ako Cirkev od Krista. Aj tak ju však Kristus nemal v nenávisti pre jej nesmiernu škaredosť. Bola bláznivá a mala zlý jazyk. Napriek tomu sa za ňu obetoval tak, ako by sa obetoval za veľmi milovanú, mladú a krásnu manželku. To všetko pohlo Pavla povedať: „Sotvaktó zomrie za spravodlivého... Boh však dokazuje svoju lásku k nám tým, že Kristus zomrel za nás, keď sme boli ešte hriešnici“ (Rim 5,7 - 8). Hoci to tak bolo, vzal si ju, urobil ju krásnou a obmyl ju. Dokonca bol ochotný obetovať sa za ňu.

Myšlienky k modlitbe

Kristus sa neúnavne staral o tú, ktorá ho znevažovala.

Neodmietajte utrpenie, aj keby ste mali obetovať svoj život za manželku a nechať sa rozrezať na desaťtisíc kúskov.

Hoci by ste mali trpieť pre svoju manželku, nezazlievajte jej to, lebo ani Kristus to neurobil.

Zapamätajte si

Partner vášho života by sa nikdy nemal spútať strachom a hrozbami, ale láskou a dobrou náladou.

Námety na konanie

Keď ste doma, pravidelne sa modlite tichú modlitbu:

„Budem slúžiť.“ Potom skúste slúžiť iným skutkami, ktoré sú im príjemné, ale možno si ich nevšimnú. Nečakajte vďačnosť; nič za to neočakávajte, len radosť zo služby. Ak chcete povedať niekomu o tom, čo ste urobili, povedzte to Ježišovi.

Scot Hahn Mike Aquilina „Žiť tajomstvá“

**Tieto rady čítaj pomaly.
Rozvážne premýšľaj nad ich obsahom.**

Svätá čistota

- 124 Ty, lekár a apoštol, si mi napísal: „Všetci zo skúsenosti vieme, že môžeme byť čistí, keď budeme bdieť, keď budeme často pristupovať k sviatostiam a uhášať prvé iskierky náruživosti skôr, ako by sa požiar mohol rozšíriť. Práve medzi čistými sa nachádzajú najcharakternejší muži po všetkých stránkach. A medzi požívateľmi naopak prevládajú muži bojzliví, sebeckí, zradní a krutí, všetko príznaky nedostatočnej mužnosti.“
- 125 Ako veľmi túžim, povedal si mi, po dôvernom rozhovore s mladým apoštolom Jánom, ktorý by mi poradil a povzbudil ma získať čistotu srdca. Ak to naozaj chceš, povedz mu to; a pocítiš povzbudenie a dostaneš radu.
- 126 Obžerstvo je predvoj nečistoty.
- 127 Nezhovárať sa so žiadostivosťou: pohrdaj ňou.
- 128 Cudnosť a skromnosť sú mladšími bratmi čistoty.
- 129 Bez svätej čistoty nemožno vytrvať v apoštoláte.
- 130 Zbav ma, Ježišu, tej špinavej kôry zmyselnej hniloby, ktorá mi pokrýva srdce, aby som mohol cítiť a s ľahkosťou nasledovať podnety Utešiteľa v mojej duši.
- 131 Nikdy nerozprávaj o nečistých veciach alebo skutkoch, ani vtedy nie, keby si sa nad nimi len pohoršoval. Pamätaj, že také reči sú lepkavejšie ako smola. Zmeň tému rozhovoru a keď to nie je možné, pokračuj v ňom, no hovor o potrebe a nádhre svätej čistoty, čnosti mužov, ktorí vedia, čo stojí ich duša.
- 132 Nebuď taký zbabelý, aby si bol statočný: uteč!
- 133 Svätí neboli nijaké nenormálne osoby, prípady pre štúdie psychoanalytikov. Boli a sú normálni, z mäsa a kostí ako ty. A zvíťazili.
- 134 Aj keď sa prasa oblečie do hodvábu... To ti poviem, keď ťa uvidím váhať pred pokušením, ktoré svoju nečistotu zahaľuje do plášt'a vedy, umenia, kresťanskej lásky! Poviem ti to len slovami starého španielskeho popevku: „Prasa zostane prasaťom, aj keď mu oblečieš hodvábnú vestu.“
- 135 Kiežby si poznal svoju vlastnú cenu! Je to Svätý Pavol, ktorý ti hovorí: Bol si vykúpený „pretio magno“ - draho. A dodáva; „Glorificate et portate Deum in corpore vestro“ - oslavuj Boha a nos ho vo svojom tele.

Josemaría Escrivá „Cesta“

NAJKRAJŠIE SRDCE

Mladý muž sa raz postavil do stredu obce a začal vykrikovať, že má najkrajšie srdce z celého kraja.

Zhromaždil sa okolo neho veľký zástup ľudí. Obdivovali jeho srdce a dosvedčili, že je skutočne dokonalé, bez jedinej škvrny či škrabanca.

Všetci sa zhodli, že ide o najkrajšie srdce, aké kedy videli. Mladík cítil ich uznávanie pohľady, nadúval sa pýchou a ešte s väčšou vervou ich uisťoval, že v celom širokom okolí nenájdu krajšie srdce.

Vtom sa k nemu priblížil starý muž a povedal:

„Prečo to hovoríš, veď v skutočnosti tvoje srdce nie je také krásne ako moje?“

Všetci sa prekvapene pozreli na starcovo srdce a všimli si, že sice mohutne bije, ale inak je pokryté samými jazvami. Niektoré miesta dokonca chýbali a prekryvali ich iné kusy, ktoré tam však riadne nezapadali, lebo okraje boli nepravidelné. Dokonca bolo možné vidieť otvory po veľkých vytrhnutých kusoch.

Ľudia ostali zarazene stáť a pomysleli si: „Ako môže tvrdiť, že má najkrajšie srdce?“

Mladík pozoroval starcovo zúbožené srdce a dal sa do smiechu.

„Určite žartuješ,“ povedal mu. „Porovnaj svoje srdce s mojím. Moje je dokonalé. Naopak, tvoje je spleť jaziev a bolesti.“

„Máš pravdu,“ povedal starac, „tvoje srdce dokonale žiarí, ale nechcel by som mať s tebou nič spoločné. Pozri, každá táto jazva predstavuje osobu, ktorej som dal všetku svoju lásku. Vytrhol som si kus srdca, aby som ho dal tým, ktorých milujem. A zároveň ma mnohí z nich obdarovali svojím kusom srdca, ktoré som umiestnil do otvorenej rany. Keďže kusy neboli rovnako veľké, zostali mi nerovnomerné okraje, z ktorých mám radosť, pretože mi pripomínajú našu spoločnú lásku. Niekedy sa stalo, že som dal veľký kus svojho srdca, ale ten človek mi dal zaň len malý kúsok svojho. Preto mám v srdci otvory. Dávať lásku znamená riskovať. A napriek tomu mi bolesť z otvorených rán pripomína, že ich stále milujem, a živí nádej, že sa možno raz vrátia a zaplnia prázdnotu, ktorú v mojom srdci zanechali. Rozumieš už, čo je skutočne krásne srdce?“

Chlapec ostal ticho stáť. Po tvári mu stekali slzy. Priblížil sa k starcovi, vytrhol si kus svojho krásneho a mladého srdca a ponúkol mu ho.

Starac ho prijal a položil si ho na svoje srdce. Zároveň vyňal kus svojho starého zúboženého srdca a prikryl ním otvorenú ranu chlapcovho srdca. Kus do srdca zapadol, no nie dokonale. Keďže neboli oba kusy rovnaké, bolo vidno okraje.

Mladík si prehladol svoje už nedokonalé srdce. Žiarilo však väčšou krásou než kedykoľvek predtým, lebo v ňom prúdila starcova láska.

- **Možno má moje srdce nejaké nedostatky. Sú to...**
- **Trhliny v mojom srdci môžu byť znovu vyrovnané...**
- **Je možné, že rany svojho srdca zakrývam zo strachu z...**

José Carlos Bermejo „Príbeh na uzdravenie duše“

Rok nad evanjeliom

Svedectvo

„...Duch pravdy, ktorý vychádza od Otca, on o mne

vydá svedectvo. Ale aj vy vydávate svedectvo...“ (Jn 15, 26-27).

Vydávať svedectvo viery znamená svedčiť o Božej pravde a podľa tejto pravdy aj žiť. Svedectvo viery je viac než neosobné konštatovanie nejakého faktu, ktorý môže byť aj mimo nás. Je viac než potvrdenie určitej skutočnosti, ktorej sme boli svedkami. V živote sú však situácie, keď od nášho svedectva môže závisieť rozhodnutie o živote či smrti. V takých chvíľach si človek musí byť plne vedomý veľkej zodpovednosti za svoju výpoveď.

Svedectvo o Bohu je vždy osobné. Žiada si celého človeka. Vydávať svedectvo o Bohu znamená slobodne sa viazať s pravdou. Svedectvo viery spája tajomným spôsobom nevyhnutnosť so slobodou - „nemôžeme nehovoriť o tom, čo sme videli a počuli“ (Sk 4, 20).

Svedectvo viery nie je len uznanie faktov skutočnosti, ale i zaangažovanosť za ňu. A to je často spojené s prekážkami. Jednako našim poslaním je svedčiť aj v tých chvíľach života, keď je to azda nepríjemné alebo vyslovene ťažké. Starý kňaz v istej Bemanosovej knihe hovorí mladému: „Boh nepovedal, že sme medom zeme, lež soľou. A soľ na rane páli.“

Vylúčia vás zo synagóg

„Toto som vám povedal, aby ste sa nepohoršovali. Vylúčia vás zo synagóg...“ (Jn 16,1-2).

Nežijeme v neutrálnom svete. Žijeme vo svete, ktorý je zaťažený a ustavične ohrozovaný hriechom. Je poľom nášho každodenného rozhodovania - rozhodovania medzi dobrom a zlom. Inými slovami - medzi Kristom a diablom. Čo to pre nás znamená? Pokiaľ môžeme, vyhýbame sa zápasom. Hľadáme skôr pokoj, chceme si uľahčiť život. Neradi riskujeme. Sv. Ignác hovorí o dvoch zástavách - Kristovej a satanovej. Diabol sa nevzdáva sveta. Zhromažďuje v ňom svoje vojsko, zliepa svoj tábor. Pod ktorou zástavou stojím ja? Línia nevedie len cez viditeľný svet okolo nás. Prechádza i naším srdcom.

Zlo sa pokúša usadiť aj v Cirkvi. Aj v nej sa stretávame s pýchou, túžbou po sláve, moci a bohatstve. Cirkev je aj Cirkvou hriešnikov. Preto musí zápasiť na dvoch frontoch — vo vnútri i vonku. A tak má svojich vnútorných i vonkajších kritikov. Vo vnútri sa musí reformovať, ale i brániť. A vonku, musí zápasiť so zlom ešte bezohľadnejším

Preto Cirkev nikdy nemôže stáť mimo - či ju uznávajú, alebo nie, či ju potláčajú, alebo ju nechávajú na pokoji. Jej základným poslaním je byť znamením Božej lásky a Božieho súdu. Cirkev všetko hodnotí z výšky kríža. Sv. Pavol napísal: „Rozhodol som sa, že nechcem medzi vami vedieť nič iné, iba Ježiša Krista, a to ukrižovaného.“ (1 Kor 2, 2)

Rozmýšľali ste už o tom, prečo Cirkev mnohých dráždi? Dobro samo osebe nevyvoláva nenávisť a zlobu. No dáva príležitosť na prejavenie vášni. Je to ako s chorobou očí — zreteľne sa prejaví vtedy, keď zasvieti svetlo.

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku